

Nota van Toelichting

I Algemeen

1. Inleiding

Dit besluit strekt tot aanpassing van een aantal bepalingen in het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet. Het gaat hoofdzakelijk om vier aanpassingen. De overige voorgestelde aanpassingen zijn ter ondersteuning van deze vier aanpassingen en/of zijn wetstechnisch van aard. In de volgende paragrafen zal nader op de aanpassingen worden ingegaan. Bij de wijzigingen zijn de uitgangspunten uit het rapport 'Maat houden' in acht genomen.¹

2. De voornaamste wijzigingen

De eerste aanpassing betreft de toevoeging aan een aantal bepalingen van een verwijzing naar de Wet telecommunicatievoorzieningen BES (hierna: Wtv BES). De noodzaak voor deze aanpassing is opgekomen naar aanleiding van de constatering dat voor Caribisch Nederland de benodigde algemene maatregel van bestuur (hierna: AMvB) ontbreekt als grondslag voor het in rekening brengen van vergoedingen op grond van de Wtv BES. In artikel 16.1 van de Telecommunicatiewet wordt op hoofdlijnen bepaald voor welke werkzaamheden een vergoeding in rekening kan worden gebracht en wordt de mogelijkheid gegeven de regel uit te werken in AMvB's en ministeriele regelingen. De AMvB waarin is gebruikgemaakt van deze mogelijkheid, betreft het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet. De Wtv BES bevat het aan artikel 16.1 van de Telecommunicatiewet vergelijkbare artikel 31. Ook hierin wordt bepaald voor welke kosten een vergoeding in rekening kan worden gebracht en wordt voor het stellen van nadere regels verwezen naar AMvB's en ministeriele regelingen. Voor artikel 31 Wtv BES ontbreekt echter een AMvB waarin nadere regels over het doorberekenen van kosten staan. Om dit probleem op te lossen is ervoor gekozen het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet – naast AMvB als bedoeld in artikel 16.1 van de Telecommunicatiewet – als AMvB als bedoeld in artikel 31 van de Wtv BES te laten gelden. De gedachte hierachter is dat het zowel bij artikel 16.1 Tw als bij art. 31 Wtv BES alleen gaat om de kosten van de uitvoering door Agentschap Telecom en dat het daarom efficiënter is zoveel mogelijk dezelfde regels te laten gelden.² Het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet geldt op deze manier dus zowel voor Europees Nederland als voor Caribisch Nederland.

De tweede aanpassing biedt de gelegenheid om het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet zo aan te passen dat het meer aansluit bij de systematiek in het Besluit doorberekening kosten ACM, waardoor binnen EZK meer eenvormigheid en eenduidigheid wordt bereikt voor wat betreft het in rekening brengen van vergoedingen. In het Besluit doorberekening kosten ACM wordt een vergelijkbare tweedeling aangehouden waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen kosten samenhangend met het geven en behandelen van een beschikking enerzijds – welke categorie vergelijkbaar is met de eenmalig in rekening te brengen uitvoeringskosten – en overige kosten anderzijds. Die systematiek houdt in dat eenmalige uitvoeringskosten eenmalig in rekening worden gebracht. Denk aan de kosten voor het verlenen van frequentievergunningen. De overige kosten worden jaarlijks in rekening gebracht. Hieronder vallen de toezichtskosten en ook de kosten voor het in standhouden van de vergunningendatabase en frequentieplanningen die niet toegerekend kunnen worden aan een concrete aanvraag. Artikel 16.1 Tw verzet zich niet tegen dit structureel kunnen doorberekenen van uitvoeringskosten.

De derde aanpassing betreft het wijzigen van de regels dat de hoogte van een vergoeding per kalenderjaar wordt vastgesteld en – als het gaat om andere dan eenmalige uitvoeringskosten – per kalenderjaar in rekening wordt gebracht. Dit wordt gewijzigd naar de regel dat een vergoeding jaarlijks of voor onbepaalde tijd kan worden vastgesteld en – als het gaat om andere dan eenmalige uitvoeringskosten – jaarlijks in rekening wordt gebracht. Deze wijziging is ingegeven door de behoefte in de uitvoeringspraktijk van Agentschap Telecom om – ook in het belang van

¹ Interdepartementale werkgroep Herziening Maat houden, *Maat houden: rapport van de interdepartementale werkgroep Herziening Maat houden*, 11 april 2014, bijlage bij *Kamerstukken II 2013/14*, 24 036, nr. 407.

² Voor de kosten die de Autoriteit Consument en Markt bijvoorbeeld maakt ter uitvoering van de Telecommunicatiewet geldt als grondslag artikel 6a, vierde, zesde en achtste lid, van de Instellingswet Autoriteit Consument en Markt en het daarbij behorende Besluit doorberekening kosten ACM.

degenen bij wie de kosten in rekening worden gebracht – de wijze van het vaststellen en in rekening brengen van kosten flexibeler te maken. Op grond van de voorgestelde tekst kan om te beginnen een jaarlijkse vergoeding wordt vastgesteld voor een andere periode dan een kalenderjaar, bijvoorbeeld de periode van 1 maart tot 1 maart het jaar erop. Ook is het denkbaar dat een jaarlijkse vergoeding wordt gekoppeld aan de inwerkingtredingsdatum van de vergunning. Gevolg hiervan is dat de vergunninghouder of registratiehouder niet langer facturen ontvangt voor een gedeelte van het jaar, maar voor een heel jaar, ook al wordt de vergunning of registratie gedurende het kalenderjaar verleend. Dat is voor de vergunning- of registratiehouder eenvoudiger en heeft als bijkomend voordeel dat de interne werkprocessen ten aanzien van de behandeling van bijvoorbeeld facturering, opzeggingen en bezwaarschriften meer over het jaar worden gespreid, waardoor piekbelasting rond de jaarwisseling kan worden voorkomen. Daarnaast maakt de wijziging het mogelijk vergoedingen voor een langere periode dan een jaar vast te stellen wanneer de voorspelde ontwikkelingen van de uitgaven en inkomsten dit mogelijk maakt. De regeling geldt dan voor die vergoeding(en) voor onbepaalde tijd. In het geval dat een vergoeding bij ministeriële regeling voor onbepaalde tijd wordt vastgesteld, geeft dat degene die deze vergoeding dient te betalen meer zekerheid over de hoogte van het bedrag voor een langere periode. Daarbij wordt aangetekend dat in de ministeriële regeling wel kan worden opgenomen dat de vergoeding van rechtswege wijzigt en stijgt of daalt als gevolg van bijvoorbeeld de inflatie. Te denken valt aan een vergelijkbare constructie als artikel 8 van bijlage I van Mediaregeling 2008. In dat artikel is bepaald dat de bedragen die het Commissariaat voor de Media in rekening brengt jaarlijks worden bijgesteld met de door het Centraal Planbureau voor het desbetreffende jaar geraamde consumentenprijsindex.

De vierde aanpassing betreft het toevoegen van de mogelijkheid om – naast het in rekening kunnen brengen van uitvoeringskosten voor het behandelen van een aanvraag – ook uitvoeringskosten in rekening te brengen voor het geheel of gedeeltelijk afwijzen van een aanvraag of voor kosten die gemaakt zijn ter behandeling van een aanvraag die wordt ingetrokken. De reden hiervoor is mogelijk maken dat de vergoeding voor de kosten die Agentschap Telecom maakt, in rekening wordt gebracht bij degene ten behoeve van wie deze kosten worden gemaakt, in dit geval degene wiens aanvraag is behandeld.

Tot slot sluit deze vierde aanpassing net als de tweede aanpassing aan bij de vergoedingensystematiek in het Besluit doorberekening kosten ACM. Dit past zoals eerder genoemd in het streven binnen het ministerie van Economische Zaken en Klimaat meer eenvormigheid en eenduidigheid te bereiken als het gaat om het in rekening brengen van vergoedingen voor uitvoerings- en toezichtskosten.

3. Internetconsultatie

PM

4. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

PM

5. Regeldruk

Retributies vallen niet onder het begrip regeldruk. Daarbij gaat het om bestaande vergoedingen die Agentschap Telecom reeds in rekening brengt; het besluit introduceert geen nieuwe vergoedingen.

Wel hebben de wijzigingen in de vergoedingensystematiek een (beperkt) positief regeldrukeffect, doordat de mogelijkheid wordt gecreëerd dat voor nader te bepalen categorieën baathebbers er minder betaalmomenten zullen zijn. Het Agentschap Telecom hoeft namelijk niet langer facturen te versturen voor een gedeelte van het kalenderjaar; het agentschap kan straks een factuur sturen voor bijvoorbeeld een periode van maart tot maart. Dit betekent dat met deze wijziging het mogelijk wordt dat, in het eerste jaar dat een vergunning of registratie wordt aangevraagd en verkregen, er door de houder niet twee, maar één keer een betaling gedaan hoeft te worden. Elk jaar worden er nieuwe vergunningen en registraties aangevraagd, waarvan voor registraties ongeveer 2600 door burgers en 400 door bedrijven. Voor deze groep wordt het gebruik van deze nieuwe mogelijkheid nu eerst voorzien. Als zij in het eerste jaar een betaalmoment minder hoeven uit te voeren, dan levert dit jaarlijks een administratieve

lastenbesparing van € 39.000,- voor burgers en € 15.600,- voor bedrijven op. Anderzijds is er een beperkte lastenverzwaring voor bedrijven. Deze wijziging maakt het namelijk mogelijk om kosten in rekening te brengen voor de behandeling van een aanvraag, ook als deze wordt afgewezen of ingetrokken. Dit wordt ingeschat op ongeveer 150 aanvragen per jaar. Dit levert dan een administratieve last op van € 5.850,- voor het uitvoeren van de betalingshandelingen. Al met al is er een verwacht netto positief regeldrukeffect van € 39.000,- voor burgers en € 9.750,- voor bedrijven.

6. Inwerkingtreding

Het besluit treedt in werking per 1 januari 2022. Daarmee wordt afgeweken van het beleid inzake vaste verandermomenten. Aan een aantal bepalingen van dit besluit wordt terugwerkende kracht verleend tot en met 1 januari 2021. Het gaat om de bepalingen die samenhangen met het creëren van de grondslag voor het in rekening brengen van vergoedingen op grond van de Wtv BES. Aan deze bepalingen wordt terugwerkende kracht verleend, omdat hiermee een formeel gebrek wordt hersteld.

II Artikelsgewijs

Artikel I

A (artikel 1)

In onderdeel A wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om artikel 1 meer in overeenstemming te brengen met de voorkeurswijze van opsommen uit de Aanwijzingen voor de regelgeving, te weten in alfabetische volgorde en zonder opsommingstekens. Daarnaast is – in verband met de keuze het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet tevens als AMvB voor artikel 31 Wtv BES te laten gelden – aan de begripsbepalingen de begripsbepaling Wtv BES toegevoegd. Om dezelfde reden is de definitie van vergoeding aangepast. Hiermee kan zowel een vergoeding als bedoeld in artikel 16.1 van de Telecommunicatiewet als een vergoeding als bedoeld in artikel 31 Wtv BES worden bedoeld.

B (artikel 2)

In het eerste lid wordt de Wtv BES toegevoegd, zodat ook voor de in die wet genoemde vergoedingen geldt dat deze dienen ter dekking van de kosten voor de werkzaamheden of diensten op grond van de Wtv BES.

De wijzigingen in het tweede lid, onderdeel a en onderdeel b, bevatten een grondslag voor het in rekening brengen van structurele kosten, zoals toegelicht in het algemeen deel. Artikel 2, tweede lid, onderdeel c (de jaarlijkse bijdrage als bedoeld in artikel 16.1, derde of vierde lid, van de wet) die betrekking heeft op elektromagnetische comptabiliteit of randapparatuur blijft ongewijzigd.

De wijziging van het derde lid laat de eis van het per kalenderjaar vaststellen van de vergoeding los. Zoals toegelicht in het algemene deel kunnen de bedragen waarop de vergoedingen zijn gebaseerd ook jaarlijks van bijvoorbeeld maart tot maart worden vastgesteld. Ook maakt de wijziging het mogelijk om bedragen voor een langere periode dan een jaar vast te stellen wanneer de voorspelde ontwikkelingen van de inkomsten en uitgaven dit mogelijk maken.

Het vierde lid, waarin wordt vereist dat het bedrag, bedoeld in het tweede lid, onder a, eenmaal in rekening wordt gebracht, komt te vervallen. Deze eis wordt niet langer gesteld, omdat het de bedoeling van de bepaling niet volledig juist tot uitdrukking brengt. Het gaat er met name om tot uitdrukking te brengen dat het een bedrag voor kosten betreft die eenmalig worden gemaakt. De bewoordingen 'een bedrag dat verband houdt met eenmalig gemaakte uitvoeringskosten' in het voorgestelde tweede lid, onder a, beogen dit beter tot uitdrukking te brengen. De eis dat dit bedrag vervolgens eenmaal in rekening wordt gebracht, hoeft niet expliciet te worden vereist. Dit volgt logischerwijs uit het feit dat de kosten eenmalig zijn gemaakt.

Tot slot wordt met de wijziging van het vijfde lid (die in de voorgestelde bepaling is vernummerd tot het vierde lid) mogelijk gemaakt dat kan worden afgeweken van het per kalenderjaar in rekening brengen van bedragen bedoeld in het eerste lid, onderdeel b en c. Ook dit kan jaarlijks, bijvoorbeeld van maart van het ene jaar tot maart van het jaar daarop.

C (artikel 3)

Artikel 3, eerste lid, onderdeel a, kan vervallen. Dat onderdeel bepaalt dat de kosten per kalenderjaar worden geraamd. Het voorgestelde artikel 2 biedt zoals toegelicht de mogelijkheid om de jaarlijkse vergoedingen te laten zien op een andere periode dan een kalenderjaar, bijvoorbeeld de periode 1 maart tot 1 maart het jaar erop, of vergoedingen voor onbepaalde tijd vast te stellen. Aangezien de eis van de vaststelling per kalenderjaar vervalt, kan ook de eis komen te vervallen dat de kosten per kalenderjaar worden geraamd.

Aan onderdeel c (nieuw) wordt toegevoegd dat de verplichting om een kostencalculatiemodel te gebruiken enkel geldt voor kosten op grond van de Telecommunicatiewet. In Caribisch Nederland wordt een andere wijze van het berekenen van de tarieven gehanteerd. Onderdeel c geldt daarom niet voor kosten op grond van de Wtv BES.

In het tweede lid wordt 'onderdeel d' vervangen door 'onderdeel c' in verband met de verlettering in het eerste lid.

Tot slot wordt een vierde lid aan artikel 3 toegevoegd. Hiermee wordt mogelijk gemaakt dat bij ministeriële regeling wordt bepaald dat het in rekening brengen van de kosten ook mogelijk is in geval van een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking of intrekking van de aanvraag.

D (artikel 4, eerste lid)

In het eerste, aanhef, wordt 'onder b en c' vervangen door 'onder a en b' in verband met de verlettering in het eerste lid. Daarnaast wordt in de aanhef toegevoegd dat de genoemde categorieën zowel werkzaamheden of diensten in de zin van de Telecommunicatiewet als in de zin van de Wtv BES kunnen zijn, zodat duidelijk wordt gemaakt dat artikel 4 ook kan slaan op categorieën van kosten als bedoeld in de Wtv BES. In dat kader wordt tot slot een categorie d aan het eerste lid toegevoegd waaronder alle categorieën van kosten als bedoeld in artikel 31 Wtv BES worden geschaard, zodat deze volgens de systematiek van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet in rekening kunnen worden gebracht.

E (artikel 6)

Artikel 6 blijft inhoudelijk ongewijzigd. Enkel de verwijzingen worden in lijn gebracht met gewijzigd artikel 2.

F (artikel 18)

In de citeertitel wordt de Wtv BES toegevoegd.

Artikel II

De Regeling vergoeding telecommunicatievoorzieningen Agentschap Telecom BES 2015 heeft momenteel artikel 31 Wtv BES als grondslag. In verband met het invoegen van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet als AMvB voor nadere regels over het doorberekenen van kosten staan in Caribisch Nederland, zal de genoemde regeling op de artikelen 2 tot en met 5 van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet en Wet telecommunicatievoorzieningen BES komen te rusten.

Artikel III

Een aantal op artikel 31 Wtv BES gebaseerde bepalingen voor vergoedingssystematiek in Caribisch Nederland vervallen. Het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet zal in plaats daarvan de basis gaan vormen de vergoedingssystematiek in Caribisch Nederland.

Artikel IV

De huidige Regeling vergoeding telecommunicatievoorzieningen Agentschap Telecom BES 2015 is thans gebaseerd op artikel 31 Wtv BES en dat wordt gewijzigd naar de artikelen 2 tot en met 5 van het Besluit vergoedingen Telecommunicatiewet.